

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਬਣੋ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮ ਯੁਗ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਵੱਚ ਕਹਿਣੀ ਹਾਬੀ (ਆਦਤ) ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਹਾਬੀ। ਇਸ ਹਾਬੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਵਿਯ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਜਰੂਰ ਸੁਣਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਸਿ ਦੀ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਹਾਬੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਵਾ ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਚ ਬੀਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ, ਕਦੇ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਛੁੱਟੇਗੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕੀ ਬਰੋਬਰ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਫਾਇਦਾ ਇੱਥੇ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗੋਦ ਵੱਚ ਹਾਂ, ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਔਲਾਦ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਉਚ ਤੋਂ ਉਚ ਗੁਪਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ.ਵਿ, ਈਸ਼ਵਰ, ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ, ਦੰਨ ਅਤੇ ਰਾਤ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਸਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਬੈਠ ਸਕੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਹਨੇਰੇ ਵੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਨੀਂ ਸੋਝਰਾ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਦ, ਸਾਸ਼ਤਰ, ਗ੍ਰੰਥ ਆਦਿ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸੱਧਿ ਕਰਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਫਰਿ ਪ੍ਰਾਯ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਗਿਰ ਫਰਿ ਕਸਿ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ, ਫਰਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਯ: ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕਲਯੁੱਗ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਫਰਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਰਾਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ.ਸ਼ਤਰਾਂ ਵੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਵੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਡਾਂਸ ਵੀ ਇਵੇ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਡਾਂਸੀਂਗ ਗਰਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੌਕੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਡਾਂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਥੋੜੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਡਾਂਸ ਕਰੇਗੀ। ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਲਾਸ ਵਧੇਗਾ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਨ ਸਮੁੱਖ ਸੁਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਵੀ ਡਾਂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਡਾਂਸ ਕੋਈ ਉਹ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਖੁਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੁਰਲੀ। ਕਾਠ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਤਤਿ- ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਹਜਿ ਰਾਜ ਯੋਗ ਸਾਖਿਉਣਗੇ ਜਾਂ ਲਕੜੀ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਣਗੇ? ਇਹ ਕਸਿ ਦੇ ਵੀ ਖਿਆਲ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਯੋਗ ਸਾਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਕਿ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਰਾਜ ਖੇਲ ਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਫਰਿ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਨਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਇੰਨੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਥੋੜੀ ਵਰੋਇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਧਰਮ ਵੀ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਹਿੜੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਸਨ ਉਹ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਗੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਖੰਡ ਵੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਸਿ ਨੂੰ ਗੋਡ ਗੋਡਜ਼ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਦੇਵਤੇ ਜਰੂਰ ਹੋਵਨਿ ਵੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਖੋ ਗਾਇਨ ਕੰਨੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਧੀਰਜ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਮਰਤਬਾ ਕੰਨੀ ਉਚ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੰਨਿ ਨੰਬਰਾ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕੀ ਫਲਾਣਾ ਚੰਗੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ, ਤੂਫਾਨ ਆਦਿ ਨਾ ਆਉਣ। ਮਾਇਆ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਗਈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਅੱਗੇ ਪੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਰਾਜ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ, ਇਸ ਵੱਚ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਕੰਨੀ ਪੀਸ, ਪਓਰਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਲ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪਾਰਟ ਸਾਰਾ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵਰਸਾ

ਵੀ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਦਾ। ਫਰਿ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਚੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਆ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫਰਿ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੁਟਕੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਥਿ - ਕਥਿ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਜਨਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਬੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਜੀਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦਵਿਯ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੈ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹਾਬੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਪਰਕੁਮਾਰੀ, ਕੁੰਵਾਰੀ ਕੰਨਿਆ, ਕੁੰਵਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਤੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਿਰਦੇ ਹਨ। ਸਵੀਟ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਪੁਰਾਣੀ ਚੇਹ ਸਾਹਿਤ ਬਲਿਕੁਲ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਹੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਵੀ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬੱਚੇ - ਹਾਂ, ਇਹ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਫਰਿ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਕੰਨਿ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੰਦਰਿ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੀਰ (ਦੁੱਧ) ਦਾ ਹੀ ਤਲਾਬ ਬਣਾ ਕੇ ਵਸਿਨੂੰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਬਠਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਚੀਤਰ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਸਤਾਈ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਭ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਇਹ ਭਾਰਤ ਕੀਨਾ ਪਵਿੱਤਰ, ਸੀਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸੀ। ਦੁੱਧ ਘਾਇ ਦੀ ਜਵਿ ਨਦੀਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਚੀਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਮੁੱਖ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਫਰਿ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਉਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ, ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕੀ ਮੈਂ ਹੀ ਇਹ ਬਣੂੰਗਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਅਤੇ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਵਿ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸ਼ੀਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕੀ ਵਨਿਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਥੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਚੀਚਰ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਤੀਰਥ, ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਭਗਤ ਸੀ। ਤਾਂ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀਨਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਮਲਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੈ ਕਵਿਕਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਨਾ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। 3 ਹੀਸਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਵੇ ਫਰਿ ਤਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ 3 ਹੀਸਾ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸੁੱਖ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਅਪਾਰ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੂੰਹ ਹੈ ਦਿਨ ਵਲ ਅਤੇ ਲੱਤ ਹੈ ਰਾਤ ਵੱਲ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈਕੀ ਹੁਣ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਇਵੇ - ਇਵੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੀਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨਾ ਹੀ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਜਤਿਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਰਹੀ ਸਮਾਨ ਬਣਾਵੋਗੇ, ਉਨਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਸੌ ਕਰੋਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੀ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਘਰ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਡੰਗਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਥਿ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ, ਕਥਿ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੂਬਹੂ ਵਸਿ. - ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ, ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਵੀ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੜਾਈ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਤਰੀ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕੀ ਕੀਨਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜਾਨਣ ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਭਾਰਤ ਸ੍ਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਕਵਿ ਬਣਦਾ ਹੈ ਆਦਿ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਈਸਵਰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਈਸਵਰ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣੋ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸਾਂਤੀ ਦੀ ਕਵਿ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਵੋਗੇ। ਇਹ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਟੋਪੀਕ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤੇ ਦਮਿਗਾ ਹੀ ਪੁਰ (ਭਰਪੂਰ) ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੀਨਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਨਾਲੇਜਵਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਜਾਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਫਰਿ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀਨੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸੀੜੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੱਕਰ 84 ਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬੋੜੀ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਜਿ ਹੈ।

ਸਮਝਾਉਣੀ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਕਿ ਆਏ।

2. ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਸਮਿਰਨ ਕਰਕੇ ਦਮਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੁਰ (ਭਰਪੂਰ) ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਦੀ ਵੀ ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ ਲਾਇਟ ਦਾ ਕ੍ਰਾਉਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਰਾਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਤਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਭਾਗ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਲਾਈਟ ਦੀ ਕ੍ਰਾਉਣ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਕ੍ਰਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਿਉਰਟੀ। ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਾਈਟ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਦਾ ਕ੍ਰਾਉਣ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਨਸਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਹਨ।
